

Miért maradt le a Beszálló-akna?

A Beszálló-akna januárban és februárban teljesítette tervét, azóta a legjobb eredményt májusban érte el 94 százalékkal. Sok száz vagon lemaradásával hátrahúzza a Tröszt terv teljesítését, nem hajtja végre az akna vezetősége azt a feladatot, amit a tervteljesítés reá ró.

Mit mond az üzemvezető

Fischer elvtárral, a bánya főmérnökével beszélgetünk. Fischer elvtárs azzal okolja meg a lemaradást, hogy nem fordítottak elég gondot a fenntartásra és most ennek érzik a hatását. Elmondja, hogy június-júliusban sok volt a beteg, az igazolatlan mulasztó, ez is közrejátszott a lemaradásban. Hibáztatja az állapódó szakadásokat, a talpduzzadást, elmondja, hogy a sok motorégésnek az az oka, hogy a 350 W-os megterhelés és az 550 W-os hálózati különbség nincs kiküszöbölve. Arról is beszélt, hogy az anyagszállítást nem biztosították a felső légvágaton és ezért az alsó szárnyon keresztül kellett behordani az anyagot.

Mit mondanak a bányászok

A 300-as fronton vagyunk. Kiss Ferenc vajúrával beszélgetünk, Kiss elvtárs elmondja, hogy az állandó talpduzzadás miatt jóformán lehetetlen a frontra bejutni, sok a géphiba, kevés a ventilátor és a szivattyú sem megfelelő. Kövesdi Bálint vajúrá szerint nincs jól megszervezve a fenntartás. Nem javítják a front csapásvágatot eléggé, ezért a szállítószalagok állandóan mozognak, ami odavezet, hogy a gép kiég. Horváth József vajúrá a rossz légvágatról beszél, nagyon nehéz a 100 méteres fronton felszállítani a

fát, mert nem volt kész idejében a felsőszárny légvágata. Panasz-kodik a világításra, nem lehet látni ezekkel a lámpákkal, 10 százalékkal magasabb lenne a teljesítmény, ha megjavítanák a világítást. Ugyanezt mondja Homor Zoltán vajúrá is, csak még azt teszi hozzá, hogy segíteni kellene a gyakori géphibákon.

Mi a jelenlegi helyzet

A Beszálló-akna súlyos lemaradása döntően érinti a Tröszt tervteljesítésének egészét. A hibák kétségtelenül az üzemvezetésből erednek. Fischer elvtárs elmondja, hogy nem fordított eleinte elég gondot a fenntartásra, pedig már az első napokban látni lehetett, hogy a front csapásvágata és a légvágatok duzzadásos helyen vannak. A gumiszalag beszerelése is hanyagul történt, nem lett kellően ellenőrizve.

Hivatkozok Fischer elvtárs a június-július sok mulasztóira. Mi erre azt mondhatjuk, hogy augusztus 9-én 74-én maradtak távol a munkától, ami azt bizonyítja, hogy sem a pártszervezet, sem a szakszervezet és az üzemvezetés sem foglalkozott ezzel a kérdéssel úgy, ahogyan kellett volna. Fischer elvtárs a dolgozókat is hibáztatja a lemaradásért, ebben van némi igazság, azonban az üzemvezetésnek sokkal nagyobb gondot kellett volna fordítania a műszaki feltételek megteremtésére, a zavartalan termelés biztosítására.

Fiatall bányászok, akik eleinte jól kerestek a Beszálló-aknán, a nehézségek láttára elkedvetlenedtek, hiányoznak, elhagyták a bányát. Nem mutatkozott meg a pártszervezet, szakszervezet, valamint a DISZ nevelő munkája, agitációja, amely megmutatta vol-

na ezeknek a tapasztalatlan, fiatal bányászoknak, hogy ezek a nehézségek csak átmenetiek és egy jó bányász, aki szereti a hivatását, aki becsületes, aki jobb életet akar teremteni magának, az kitart a munkahelyén akkor is, ha munkaközben nehézségek állnak elő. Párt- és a szakszervezetnek lett volna a feladata, és mert elmulasztotta, lemaradt a bánya is.

Része van a Tröszt vezetőségnek is a lemaradásban. Tudják jól, hogy ebben az évben már 28 motor égett ki a Beszálló-aknán. Mégsem intézkednek, hogy a motorok áttekerése időben megtörténjen, vagy a Wolt erősség megváltozzon. Elmulasztották ellenőrizni a fenntartási terv ütemét és ez is oda vezetett, hogy a front ma rosszul áll, duzzadásos, nehéz dolgozni ott.

Mire lenne szükség

Még mindig van mód kijavítani a hibát. Elsősorban több gondot, szeretetet kell fordítani a gépi berendezésekre. Vigyázni kell az át-szereléssel, az előírt hosszúságra, ne kelljen újabb három órát szerezni, mert a kaparószalagot rövidre szerelték. Biztosítsa az üzemvezetés a felső légvágatot teljes kiképzéssel és az anyag munkahelyre való szállítását, mert így lehet kihasználni a munkaidőt. A párt- és szakszervezet jó munkája nyomán javulhat meg csak a mostani igen rossz munkafegyelm. Példamutatásra, agitációs munkára van szükség, hogy a ma még hiányzókat meggyőzzék arról, hogy a bánya termelését együttes jó munkával, hiánytalan munkával lehet újra 100 százalékra emelni. Csak is így lehet a lemaradást behozni, teljesíteni a 20 budapesti üzemhez való csatlakozás Beszálló-aknai részét.

Éljen az ötödik Vasutasnap!

Várpalota kis, jelentéktelen állomás, a felszabadulás után megindult hatalmas építkezések során megsokszorozódott vágányhálózatával a felfejlődött ipartelemek igényeinek kielégítésére a Dunántúl egyik legforgalmasabb állomásává nőtt. A cseri és Skyp bányák szénmel, a péti gyár műtrágyával rakott vagonjait a várpalotai állomás veszi fel rendeltetési helyre való továbbítás végett. Ugyancsak ide fut be naponta az a több száz szénrel rakott vasúti kocsi, amely öt éves tervünk nagy alkotása, a November 7. Erőmű részére biztosítja az energia fejlesztést. Zivatarban, hóiharban, dacoiva minden elemi erővel és más akadály ellen küzdeve kell, hogy megoldják a reájuk háruló feladatokat a várpalotai állomás dolgozói.

A mi bányáink zavartalan termelése is nagyban függ vasutas barátaink jó munkájától. Az üres kocsiknak késedelemes rendelkezésre bocsajtása bizony a bánya termelésének leállítását vonja maga után. Nem egyszer állt ezen a téren veszélyes helyzetben. A bánya szállítási dolgozói gondterhes arccal jelennek meg ilyenkor az állomáson és sürgetik a forgalmistánál. — „Elytársak, kocsit, üres kocsit kérünk, nehogy kiesés keletkezzen a bányánál e miatt.” Es az intézkedik, nem késik! A forgalmista utasítása harsányan hangzik végig az állomás területén a hangszórón át. — „Kocsirendező elvtársak! Álljanak a mozdonyal az üres kocsikra, a hatodikra és az üres kocsikat a legsürgősebben tegyék be a bányához, mert a bánya üres miatt le fog állni.” Aztán... aztán nagyot lélegzik a vasutas és a bánya szénzállításának minden dolgozója, amikor látják, hogy az üres kocsikat tolja a mozdony a rakodóhoz. Jó munkát végeztek, mert a bánya még sem állt le. Sokszor bizony igen komoly gondot okoz még egy-két üres kocsinak is a bánya részére való megszerzése. Különösen az őszi csúcsgorgalom idején áll fenn ez a helyzet. Azonban a jól szervezett állomásvezetés minden előálló nehézséget sikeresen old meg.

A várpalotai állomás és a bánya szénzállításának dolgozói példásan, vállaltva dolgoznak és, így a jól összehangolt munkának megvan a jó eredménye. A kitermelt szén elszállítása biztosítva van és a bánya termelésében fennakadás nincsen.

A bánya dolgozóinak segítő készsége megnyilvánul a vasutal szemben úgy, hogy lehetővé teszik fontos irányvonatok összeállítását, a kocsik gyors ki- és berakásával pedig a kocsifordulónak a legminimálisabb időre való lecsökkentését teszik lehetővé. Ez a legnagyobb segítség a vasut számára.

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt dolgozói az ötödik Vasutasnap alkalmával ígérik, a jövőben még szorosabban fognak együtt dolgozni, hogy a közlekedés és a bányászat sikeresen tudja megoldani a reá háruló feladatokat. Ezzel a jó, közös munkával hazánk felvirágzását, egyben a béke ügyét szolgálják. Kívánunk továbbá sok sikert a várpalotai állomás minden dolgozójának. Éljen az Ötödik Vasutasnap!

Csiky Iván.

Kinek a kötelessége a javítás?

Az 1952-es F épület második lépcsőházában a földszint 1-es számú lakásban lakom. Már amikor beköltöztem bejelentettem az Ingatlan Kezelő Vállalatnál, hogy milyen súlyos hiányosságok vannak a lakásban. Többek között ablak fiókok hiányoznak, az ajtózár rossz, a villanykapcsolók elromlottak, a csempé levált a falról, s egyéb hasonló.

A bejelentésemre azt válaszolta az Ingatlan Kezelő Vállalat, hogyha

kényelmesen akarok lakni, akkor ezt csináltassam meg, vagy nyomozzam ki a károkozót. Az előttem lakó is így vette át a lakást, ezekkel a hibákkal. Véleményem szerint a károkat nem nekünk kellene kinyomozni, hanem az Ingatlan Kezelő Vállalatnak. Mi fizetjük a lakbért és ezért rendes lakásban szeretnénk lakni.

Németh János

„Senki nem ér rá”

— ezért nincs újítási mozgalom

Azt reméltük, hogy a júniusban tartott újítási konferencia az ott született határozatok kiszélesítik, hasznosabbá teszik trösztünk újítási mozgalmát. Mégis, ha közelebbről megismerjük az eltelt idők történetét, azt látjuk, hogy az újítási munkában semmi jelentős változás nem történt.

Meddő volt az újítási konferencia, hiábavalóak voltak azok a határozatok, amelyek közül egy sem lett megvalósítva. Az egyik legényesebb határozat leszögezte, hogy újítási bizottságokat kell létrehozni, amelyek éppen összetételükben fogva hivatottak a mozgalom tervezéséről irányítására. Sem a központi újítási bizottság, sem pedig az újítási albizottságok nem alakultak meg. Ugyanaz a helyzet, mint a konferencia előtt volt az újító-mozgalom szervezettel nincs biztosítva. Ezek után hiába is keresnénk az ugyancsak határozatba foglalt újítási viták magas szinten való megrendezését. Az újító köröket, a folyóiratokat és szaklapokat, melyek mind a mozgalom kibontakozására lettek volna hivatva.

Izer elvtárs, trösztünk újítási vezetőjével beszélgetve a kérdésekre igen csak egy rövid mondatból álló választ kapunk: — „Senki nem ér rá”. — Sem az újítási bizottságok, sem a műszaki vezetők, akik a miniszteri rendelkezés ellenére sem nyújtanak kellő támogatást az

újítási munkának. Ennek a mulasztásnak a számszerű követelményei kimutathatók. Hihetetlennek hangzik, de bárki meggyőződhet arról, hogy a Vegyesüzemnél — legnagyobb létszámú — üzemegységünk — az egész fél év folyamán mindössze négy újítást nyújtottak be. Nem különb a helyzet a Ferenc-bányánál sem, ahol a fél év alatt ugyancsak négy újítást terjesztettek elő. Nem valószínű, hogy ezeknél az üzemeknél olyan dolgozók lennének, akik nem akarják munkájukat ésszerűsíteni, hasznos újítás gyakorlatba való vezetésével megkönnyíteni.

Sokat, nagyon sokat lehetne még írni, vitatkozni és bizonyítani, trösztünk újító mozgalomának eredménytelenségéről. Kik a felelősök ezért? A fentiek azt bizonyítják, hogy a műszaki vezetők és maga a tröszt vezetőség, amelynek feladata és igéretének valóra váltása lenne az újító mozgalommal való fokozott törődés. Mostoha gyerekként kezeli ezt a fontos mozgalmat. Az eredménytelenség mellett már előzőleg is több ujságcikk hívta fel a figyelmet, hogy az újítások területén súlyos hibák vannak. Véleményünk szerint időszerű lenne ezekre felfigyelnünk, és megkezdeni sorban a hibák kijavítását. Elsősorban úgy, hogy megvalósítsanak az újítási konferencia határozatait és a miniszteri rendelkezést.

„A zászlót nem engedjük elvinni...”

Élvezemavató ünnepségre ültek össze a Mélyfűró Vállalat dolgozói a DISZ helyiségben. Az ünnepségen megjelent Kertai Sándor elvtárs, a Városi Párt Végrehajó Bizottság első titkára, a Földtani Főigazgatóság főmérnöke, és más vállalatok részéről a meghívott vendégek.

Jólsvai elvtárs, a vállalat főmérnöke tartotta az ünnepi beszédet. Megemlítette, hogy milyen nehéz és fáradságos munka után jutottak el ahhoz, hogy augusztus 7-én vállalatukat élüzemmé avathatták. A nehézségekről szólva többek között a következőket mondotta: „Voltak, kik a tervet túlfeszítettnek tartották, de a jól dolgozó brigádjaink és vezetői bebizonyították, hogy a terv teljesíthető. Az eddigi munkánknak olyan kiváló harcosai lettek, mint a 165 százalékos álló Molnár brigád, a 150 százalékos Münich brigád és a 159 százalékos Kiss Ferenc brigád.”

Ezután Jólsvai elvtárs 9700 forint jutalmat osztott ki a dolgozók között, kik nagyban hozzájárultak az élüzem cím elnyeréséhez.

Ezután az ötszörös élüzem Tokodi Vállalat átadta a vándorzászlót a Várpalotai Mélyfűró Vállalatnak. A dolgozók nevében

a szakszervezeti elnök a zászlóátvételekor megfogadta: „A zászlót nem engedjük elvinni, azon dolgozunk, hogy mindig nálunk maradjon.”

Egy órákor a vendégek és az

üzem kiváló dolgozói ünnepi ebédet vettek részt. Hosszan elbeszélgettek egymással, arra ültették poharukat, hogy a harmadik negyedévben ismét élüzem lesz a Várpalotai Mélyfűró Vállalat.

Nyolc F-4 gép áll

A Tröszt gépállományába jelenleg 11 db F-4-es fejtógép és 1 db Sz-153-as rakodógép tartozik. Ezek a gépek arra vannak hivatva, hogy bányászainkat a nehéz munka alól mentesítsék és kihasználásukkal gyorsabb teljesítményt, több szénét kapjunk. Sajnos ez nem így van, mert a gépek nagyrésze nem dolgozik.

Jelen pillanatban 8 gép áll a 11-ből. Ezenkívül a rakodógép is szétszedett állapotban várja, hogy beállítsák a termelésbe. Az okok, amiért állnak a gépek, különbözőek. Egyik áll, mert a vajúrtanulók szabadságon vannak, a másik alkatrészhiány végett nem dolgozik, két gép „munkahelyhiány” miatt áll, egyet kiselejtezték, egyet főjavításra fogtak és így tovább.

Bármi az ok, egy tény: érthetetlen, hogy egyszerre 8 gép álljon, hogy ennyire nem törődik sem a

Műszaki Osztály, sem az üzemvezetők azzal, hogy a hatalmas özszegeket kitevő fejtógépek, amik beváltak már munkanélküli állnak. Nem törődnek az üzemvezetők azzal sem, hogy le vannak maradvá, kezdődik az Alkotmány és a Bányásznap őrőség és nem használnak fel ilyen eszközöket a termelés lemaradás behozására, és a termelés megjavítására.

Változtatni kellene ezen a helyzeten, mégpedig sürgősen, hiszen még a gépek közül, amelyek az elmúlt hónapban mentek, egy sem érte el a 100 fm-tert sem. Az üzemvezetőkön múlik, hogy jó munkahelyek biztosításával, adjanak helyet az F-4-es gépeknek. Saját magukat segítik velem, saját bányájuk termelése javul, feltudnának készülni a Bányásznapra. A párt határozatainak tesznek eleget, amely a gépekkel való munkát helyezte előtérbe.

Az Erőműnél é'e járnak a DISZ fiatalok

Ahogy belép az ember az Erőmű központi épületének ajtájan, új élenjáró dolgozók neveivel találkozunk a dícsőségablakban. Nemrégiben írtunk azokról a szép felajánlásokról, amelyek végrehajtásával készülnek az Erőmű dolgozói Alkotmányunk ünnepére. Veszélyes elvtárs, a versenyfelelős elmondja, a legutóbbi hetek napok eredményeit.

Most pedig látogassunk el oda, ahol csupa DISZ fiatal dolgozik, és ahol 20-ra felajánlott 2000 forint értékű vegyszer megtakarítást már 10-ig elérték. Az erőmű laboratóriumába. Mint a csepp a tengerben, épp úgy tükrözik, épp

úgy benne van az egész erőmű létkető élete az erőmű laboratóriumában, műszereiben, kénscsőveiben. Csupa fiatal lány van itt, amikor Bátor Ilonától azt kérdezzük, hogyan is sikerült a 2000 forintos megtakarítást elérni, csak a szeméit sűti le, és várja, hogy valaki a segítségére menjen. Végül nevéhez méltó Bátor elvtársnő „valóban” bátor lesz és elmondja, hogy a mosásnál felhasználta benzint gondosan összegyűjti, hogy azt máshol is fel tudják használni. Hogy mennyire így van ez, azt a körülöttünk álló többi fiatal lány szemének helyeslése bizonyítja. Nagy Teréz,

Kása Mária, Székely Klára, valamennyien részesei ennek a szép eredménynek. Nagyjelentőségű, hogy a víz lágyításához eddig 30 kg mennyiségű trisót, napi 10 kilóval is meg tudják oldani. Amikor azt kérdeztük, miért nem vállaltak nagyobb összegű megtakarítást, mosolyogva válaszolták: „Mi csak annyit vállaltunk, amiről biztosan tudjuk, hogy sikerül teljesíteni.”

Az Erőmű dolgozói magasabb teljesítményekkel, fokozott anyagtakarékossgal készülnek az Alkotmány ünnepére. És ebben a nemes versengésben az élen találjuk az Erőmű DISZ fiataljait.